

R. 1, 56, 5, 12. वन 3, 8, 23. 23, 34 (घोरतम). वर्षाणि KAU. 94. नरकान् M. 12, 54. नादान् N. 13, 12. BRĀHMAN. 1, 3. RAGH. 12, 39. वाच् LĀT. 3, 11, 3. R. 1, 59, 12. भूतसंसार M. 1, 50. तस्य प्रतिग्रहः 4, 86. मति MBh. 3, 8733. चरित INDR. 5, 62. कर्मन् BHAG. 3, 1. निरुति VS. 12, 64. Agni AV. 7, 70, 5. पशवः CAT. Br. 12, 7, 20. राक्षस R. 4, 63, 18. VID. 212, 262 (महाघोर). शकान् R. 1, 54, 20. विश्वामित्रः 64, 3. schrecklich, furchtbar, heftig; von Schmerzen, Krankheiten u. s. w. Suçr. 1, 33, 7. 95, 10. आध्मान 287, 14. शोक 279, 15. आपद् M. 2, 113. अपराध MBh. 1, 5599. भय R. 1, 74, 12. तपस् 43, 15. 63, 16. Am Anfange eines comp. (पूने) betont gaṇa काष्ठादि zu P. 8, 1, 67. nach घोरम् (पूने) jedes verbum fin. tonlos ebend. 68. — 2) m. a) der Furchtbare, Bein. Civa's H. an. MED. Vgl. अघोरघोर-रूपाय घोरघोरतराय च । नमः शिवाय MBh. 12, 10375. — b) N. pr. eines Āṅgīrasa KAUSH. Br. 30, 6 in Ind. St. 1, 190. Āṅg. Çr. 12, 10. KĀND. Up. 3, 17, 6. eines Sohnes des Āṅgīras MBh. 13, 4148. des Kutsa Ind. St. 1, 293. — 3) f. श्री a) Nacht TRIK. 1, 1, 104. H. Ç. 17. — b) eine best. Schlingpflanze (s. देवदाली) RĀG. im ÇKDr. — c) (sc. गति) Bez. einer der sieben Stationen Merkurs (nach PARĪÇARA) VARĪH. Bṛh. S. 7, 8. 11. — 4) n. a) das ehrfurchtgebietende Wesen: नमो वः पितरो घोराय VS. 2, 32. — b) das Grausige, Schauerliche; Schrecken: अन्त्यत्र वां घोरं तन्वः पौतु AV. 6, 140, 3. 16, 1, 8. दिशो दिशो अग्ने परि पाहि घोरात् 18, 4, 9. CAT. Br. 9, 3, 12. KAU. 102, 114, 129. तान्त्रं घोरम् BHAG. P. 4, 8, 36. Namentlich häufig mit क्रूरः यदिह घोरं यदिह क्रूरं यदिह पापं तच्छक्तं तच्छक्नुम् AV. 19, 9, 14. 18, 4, 83. pl. 12, 5, 13. — c) schaurige Handlung d. i. Zauberwerk und Zauberspruch: मा नौ घोरिणं चरतामि धृष्टु RV. 10, 34, 14. अथर्वाणो वेदः भेषजम् — आङ्गिरसो वेदः, घोरम् Āṅg. Çr. 10, 7. CĀND. Çr. 16, 2, 13. वाक्यं घोराभिसंस्कृतम् R. 1, 58, 8. — d) Gift RĀG. im ÇKDr. — e) Safran (vgl. धीर, गौर) H. Ç. 131. — Vgl. अघोर.

घोरक (von घोर) m. pl. N. pr. eines Volksstammes MBh. 2, 1870.

घोरघुष्य (घोर + घुष्य) n. Messing, v. l. für घोरपुष्य in RĀG. im ÇKDr.

— Vgl. घोष.

घोरैचनम् (घोर + च) adj. grausig aussehend oder der grausige Augen hat RV. 7, 104, 2.

घोरता (von घोर) f. Grausenhaftigkeit VP. 17, N. 27. घोरत्वं n. dass. MBh. 3, 13781.

घोरदर्शन (घोर + दृ) 1) adj. dessen Aussehen Grausen erregt Hip. 2, 5. MBh. 10, 38. R. 1, 1, 54. 58, 14. — 2) m. Eule (vgl. MBh. 10, 38) RĀG. im ÇKDr.

घोरपुष्य (घोर + पुष्य) n. Messing RĀG. im ÇKDr. — Vgl. घोरघुष्य.

घोररासन m. Schakal TRIK. 2, 5, 7. Falsche Lesart für घोरवाशन.

घोररासिन् m. dass. ÇKDr. und Wils. angeblich nach H.; vgl. घोरवाशिन्.

घोरैर्वपस् (घोर + वर्पस्) adj. dessen Aussehen, Gestalt Entsetzen erregt (nach SĪ.) von den Marut RV. 1, 19, 5. 64, 2. — Vgl. वर्पस्.

घोरवाशन (घोर + वाशन) m. Schakal, s. u. घोररासन.

घोरवाशिन् (घोर + वा) m. dass. H. 1290 (fälschlich: वासिन्).

घोल 1) n. ein best. Milchproduct: यत्तु सन्नेहमन्नं मथितं घोलमुच्यते Suçr. 1, 179, 6. ससर् निर्जलं मथितं दधि ÇKDr. H. 408. VJUTP. 133. — 2) f. eine best. Gemüsepflanze RĀG. im ÇKDr.; vgl. अरण्य. नुद्र. वन.

घोल्य् untereinandermischen, zu einem Teig verarbeiten BRĪVAP. u. d. W. कुण्डलिनी. घोल tritt im Prākṛit nach VARARU. 8, 6 an die Stelle von घुण् = घूर्णः; घोल्य् ist das caus. davon. — Vgl. bengal. घोलाइते to mix, to stir together into a semifluid substance HAUGHT.

घोलि und घोलिका ff. = घोली (s. u. घोल) RĀG. im ÇKDr.

घौष (von 1. घुष् 1) m. a) undeutliches Geräusch, Lärm NAIGH. 1, 11.

TRIK. 3, 3, 437. H. 1400. an. 2, 561. MED. sh. 11. Insbes. verworrenes Durcheinanderrufen einer Menge, Geschrei: वि रोदसी अतपद्घौषं एषाम् RV. 3, 31, 10. 8, 52, 7. स्वरंति घोषं विततमृतायवः 5, 54, 12. CĀND. Çr. 17, 14, 12. LĀT. 4, 3, 21. Kampf-, Sieges-, Wehgeschrei: द्विवि घोष आरुहत् RV. 7, 83, 3. घुमत् घोषं विज्ञपय कृण्वहे 10, 84, 4. 103, 9. AV. 3, 19, 6. 7, 52, 2. 11, 9, 11. das Schreien, Brüllen der Thiere RV. 6, 75, 7. 1, 181, 5. 10, 123, 4. गोमायुरन्त्यघोषः DRAUP. 6, 7. भीमघोषाणाम् — मृगपत्तिणाम् R. 2, 66, 10. न च वृन्दावने कार्यो गवां घोषः कदा च न HARIV. 3381. Suçr. 1, 331, 3. कुम्भस्य पूर्णतः — घोषो वारणास्येव नर्दतः Daç. 1, 21. das Tönen der Trommel, der Muschel, der Soma-Steine, Wagen u. s. w. AV. 5, 20, 7. 3, 10, 5. RV. 8, 34, 2. 10, 94, 1. 103, 10. LĀT. 4, 2, 3. तूर्य-घोषैः M. 7, 223. JĀG. 1, 330. शङ्ख° R. 5, 12, 23. BHAG. 1, 19. रथ° N. 19. 24. 21, 2, 4. das Schwirren der Sehne TBu. 2, 7, 10, 3. das Knistern des Feuers: कृत्तगतिः सुघोषः MBh. 9, 1334. das Sausen im zugehaltenen Ohr CAT. Br. 14, 8, 10, 1. das Brausen des Sturms, Donners (MED.), Wassers u. s. w. RV. 10, 68, 1. 168, 1. AV. 3, 13, 6. Suçr. 1, 7, 17. MEDH. 65. मेघगम्भीरघोषत्वाच्च (वाचः) H. 65. dumpfes, fernes Reden CAT. Br. 9, 5, 1, 2. 8. das Getöse der hergesprochenen Gebete u. s. w.: पुण्यात्° MBh. 2, 101. सुखपुण्यात्° 1, 5333. ब्रह्म° INDR. 1, 28. R. 1, 3, 19. 3, 6, 7. 52, 20. 5, 12, 22. MRĀKH. 159, 3. Gerücht, rumor: दुःशामुरगादिति घोषं आसीत् RV. 10, 33, 1. Bekanntmachung, Verkündigung SADDH. P. 4, 26. a. Laut Suçr. 1, 363, 19. साधवो घोषाः KĀND. Up. 3, 19, 3. In der Gramm. die bei der Aussprache der tönenden Laute gehörte Stimme P. 1, 1, 9, Sch. so v. a. Vocal SARVAS. Up. in Ind. St. 1, 390. — b) Hirtenstation AK. 2, 2, 20. TRIK. 3, 3, 437. H. 1002. H. an. MED. Auf घोष ausgehende comp. haben den Ton auf der ersten Silbe P. 6, 2, 85. दैतिघोष Sch. कञ्चिन्नगरगुप्त्यर्थं ग्रामा नगरवत्कृताः । ग्रामवच्च कृता घोषाः MBh. 2, 215. 3, 10085. 10089. 14814. घोषान्विद्राव्य (die Bewohner einer solchen Station) 4, 1152. 1151. 12, 2558. घोषाव्यसेतु मार्गेषु ग्रामानुत्पादयेदपि 2630. ग्रामान् — पल्लीघोषाश्च 12234. N. 17, 45. HARIV. 3464. R. 1, 18, 8. MRĀKH. 66, 25. घोषे ऽरण्ये च BHAG. P. 3, 17, 12. 4, 18, 31. ग्रामघोषमकृतराः R. 2, 83, 15. घोषवृद्धाः RAGH. 1, 45. घोषयात्रा MBh. 1, 470. 5, 710. घोषयात्रापर्वन् 3, ADHJ. 235 — 237. भूः सुघोषघोषा 12, 8424. Hirt H. an. MED. — c) Mücke TRIK. 2, 5, 36. — d) Luffa foetida Cav. oder eine ähnliche Pflanze AK. 3, 4, 1, 8. H. an. MED. Vgl. घोषक. — e) Messing H. an. MED. neutr. H. 1049. RĀG. im ÇKDr. — f) N. pr. eines Mannes (nach SĪ.) RV. 1, 120, 5. — Bein. Civa's MBh. 12, 10386. — ein Sohn der Lambā, einer Tochter Dakṣa's und Gemahlin Dharma's, HARIV. 148. 12480. VP. 120. — ein Arhant HIOUN-TSANG I, 159. — v. l. für घोषवसु, N. eines Fürsten der Kāṇva-Dynastie Buç. P. in VP. 471, N. 33. — ein in der Schreiberkaste u. s. w. üblicher Name ÇKDr. Wils. — g) N. pr. eines Landes VARĪH. Bṛh. S. 14, 2. Vgl. gaṇa धूम्रादि zu P. 4, 2,